

דבר תורה

עלוז שבועי שנותז טעם לשולחז השבת שלך

www.dvr-tora.co.il

פרשת השבוע: **ראה**

כניסת השבת: **18:51**

יציאת השבת: **19:58**

זמנים לפי אופק רמלה-לוד

משהו קטן

המאמץ בימים אלו הכרחי

חודש אלול - חודש הרחמים והסליחות

מסופר שבעיצומו של חודש אלול נסעו הצדיק רבי מרדכי מלכוביץ' וחסידיו בדרך רחוקה. כאשר ירד הערב הגיעו אל פונדק קטן ונכנסו אליו ללילת הלילה.

באולם הכניסה של הפונדק הסבו לשולחן כמה איכרים גויים ושוחחו בקול רם.

"יודעים אתם" - אמר אחד האיכרים: "החודש צריך לעבוד קשה ולהתאמץ בעבודת השדה, יש לזרוע לפני הגשם, מי שלא יתאמץ החודש לא יהיה לו אוכל כל השנה!"

שומעים אתם את דבריו של איכר זה - נרעש הרבי - כן הדבר גם ברוחניות!

חודש בשנה יש לנו לעשות מאמץ ומי שלא יתאמץ החודש לא יהיה לו מה לאכול כל השנה ...

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

עיקר וטפל

"שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחרריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלוהיך".

רבי ברכיה בן נטרונאי הנקדן, הביא "משל בחרוזים" על אלו שאינם מבחינים בין העיקר - מצוות ה' ששכרם נצחי לבין הבלי העולם הזה - הטפל שבבריאה...

משל למה הדבר דומה:

תרנגול, זה הגבר, סביבו מביט לכל עבר.

על גל אשפה מטפס, תולעים לו מחפש.

והנה - אזי גילה, לא גרגר ולא תולע.

אבן חן - רבות שווה, אך לתרנגול אינה טובה.

מטוב גרגר, אולי זבובון, לו יועלו מכל הון.

כך הכריז וכך חשב, והיהלוס לדומן שב.

נמשל:

בעולם דבר ניכר: יש מזניחים את העיקר.

מחפשים הם, דרך קבע, תאוות עולם פי שבע.

מזניחים מבלי משים, תורה וטוב המעשים.

הכיצד זאת יתכן, משליכים אבני החן?

במרוץ לעושר רב, עולם הבא הרי נחרב.

כל נבון דבר ידע: יקר יהלוס בלי מידה.

רק טיפש, שוטה גדול יעדיף לו את הזול...

דיקדוק בפרשה - הרב פינחס הכהן

"כי פתח תפתח את דך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו"

פי פתח תפתח, מבאר רש"י: הרי כי משמש בלשון אלא.

ביאור:

רש"י ממשיך לציין מהי משמעות המלה "כי" שבסוקנו וקובע שהיא במשמעות של "אלא" ומשמעות הפסוק היא הוראה לעשייה.

בפסוק הקודם נאמר: "לא תאמץ את לבך ולא תקפץ את דך מצאריך האביון" אלא "פתח תפתח את דך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו"

אדם שרוצה שיהיה לו טוב אמיתי עליו לדבוק ב- "כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלוהיך" וממילא - "למען ייטב לך ולבניך אחרריך עד עולם..."

העלון מוקדם

לעילוי נשמת:

רפאל (רפי) חדד בר רחל ז"ל

משה הכהן בן בת שבע ז"ל

לרפואת:

רחל בת אסתר

מיכאל מכלוף בן רחל

שירותי איסוף והחזרה

לוד - כולל גני יער וגני אביב רמלה, באר יעקב, בית דגן ראשל"צ - כולל נחלת יהודה ושיכון מזרח

מושבים:

נפר חב"ד • צפריה • אחיעזר יגל • חמד • אחיסמך • מצליח משמר השבעה • ניר צבי

העלון בחסות: המכבסה שמגיעה עד אליך!

חוזרים ללימודים

גם אני דואג שהבן יראה טוב!

כי לילד שמגיע נקי ומסודר מתייחסים אחרת

התקשר/י ונגיע גם אליך!

072-2218448

ניקוי יבש

חליפות • טליתות • שמלות • מעילים • מכנסיים • חצאיות

גיהווצים

• שירותי גיהוץ לחליפות ומכנסיים

ניקוי שטיחים ווילונות

כביסה לפי משקל

• שירותי כביסה ייבוש וקיפול

מאכילין ישר ארץ

האכה ומהג

לעשות משהו - חודש אלול

אכט אױס

דיבורים זה לא מספיק נדרשת עשייה... בספר "לנפש תדרשנו" מביא הגאון רבי שריה דבליצקי שליטי"א משל נפלא לימי חודש אלול:

עשיר אחד השיא את ביתו לחתן מופלג בתורה וביראת שמים - בקיצור כליל המעלות. כראוי לחתן אשר כזה התחייב המחותן כי אם החתן ישב וישקוד על התורה, הוא מצידו יפרנס את החתן ביד רחבה, שלוש ארוחות ביום במשך כל השנה.

והנה מיד לאחר שהסתיימו ימי השבע ברכות התיישב החתן בחדר קטן והחל שוקד על תלמודו במרץ רב. כאשר הגיעה שעת הצהרים חיכה החתן שיוגש לו האוכל כמובטח אולם איש לא הקיש על הדלת ולא הביא דבר. שבר החתן את רעבונו במעט לחם יבש ובמים ושב לתלמודו. בערב חזר ונשנה הדבר החתן מחכה, רעב, ואילו המחותן אינו מביא דבר.

לאחר כמה ימים שבהם רזה החתן מאד פנה אל חמיו בתמיהה: "היכן הארוחות המובטחות?" אולם חמיו התעלם ממנו כליל.

בצר לו פנה החתן אל רב העיר, ושטח בפניו את טענותיו. שמע הרב את הדברים והזמין את המחותן לדין תורה.

אמור נא לי - פנה הרב אל המחותן: "מדוע אינך מגיש ארוחות כאשר התחייבת?"

יאמר לי כבוד הרב - השיב המחותן בשאלה: "האם לארוחות בוקר אין זה מספיק להגיש לחם קלוי בחמאה, גבינה, ביצה וירקות שונים?" "מספיק בהחלט" השיב הרב.

"ולארוחות צהריים - המשיך המחותן: "האם אין זה מספיק להגיש מרק בשר, צלי עוף ותפוחי אדמה אפויים, ולסיום קינוח מתוק?" "זו ארוחה כיד המלך", השיב הרב.

"ולארוחות ערב" - סיים המחותן את דבריו - "האם מספיק שאגיש פשטידה אפיה ודג טרי?" "מספיק מעל ומעבר!" - פסק הרב ופנה אל החתן: "איני מבין מה טעונתך וכי אין כל זה מספיק לך?"

"מספיק בהחלט" - זעק החתן הרעב - "אולם מכל מה שחותני מנה כאן אינו נותן לי דבר!..."

קך גם הוא הנמשל:

כל אדם מבין ויודע היטב כי בימי חודש אלול עליו לחזור בתשובה ולשפר את מעשיו, להתחזק בתפילה ובלימוד, להרבות בצדקה ובמעשים טובים ועוד כהנה וכהנה רבות. בלבו יודע ומבין היטב מה צריך לעשות, אבל אינו עושה דבר!...

הבה לא נהיה כמותו אדם ונפעל למען עצמנו, ונכתב לשנה טובה ומתוקה...

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

רק אני יכול להבין

"די מקסרו אָפּר יְחַסר לו"

מתי בפעם האחרונה הקדשת מחשבה ושאלת את עצמך: "איך אני יכול לעזור ולמלא את חסרונו של הזולתי?"

נכון. זה קשה עדיף לענות: "כיצד אני יכול להבין את השני? הרי לו יש את הצרות שלו מה אני מבין בהם?"

אמת. איננו יכולים להבין מה עובר על השני ובטח באי ידיעה לא ניתן גם לעזור... אך האם חיפשת את אלו שאהתה יכול להבין? שיש להם צרות זהות לשלך?!

הסיפור מביא עימו מוסר השכל גדול מאוד עבורנו:

לחנות חיות נכנס ילד קטן והביט כשעה בכלוב של גורי הכלבים. הם היו מלאי שמחה בשעה שהילד ניגש לעברם, הם התנפלו עליו באהבה, כמו שרק כלבלבים יודעים לעשות (כלב=כולו לב).

הוא הבחין בגור אחד שלא קיפץ כמו כולם. הוא חייד וצחק כשהכלבלבים הזאטוטים ליקקו אותו. המוכר ניגש לילד ושאל: "חמוד, באיזה מהגורים אתה מעוניין?" "את זה אני רוצה!" תוך שהוא מצביע בבטחה על הגור המתוק שנמצא בפית הכלוב.

המוכר שהיה אדם הגון אמר לו: "תראה ילד, לא כדאי לך לקחת את הגור הזה - הוא לא למכירה!" "אבל למה?" שאל הילד בפליאה.

המוכר הסביר לו: "לגור הזה חסרה רגל, הוא צולע, הוא לא יקפץ כיתר הגורים וזו הסיבה שאף אחד לא רוצה בחברתו... זה לא בשלילך!" הילד התעקש: "אני רוצה לקנות אותו!"

כל ניסיונות המוכר להניא את הילד לא הועילו עד שבלית בררה הוא פנה לילד ואמר: "הביט חמוד, זהו כלבלב עם מגבלה האם אתה מבין מה זה להיות שונה?"

הביט הילד במוכר בעיניים מלאות דמעות, הרים את המכנס שלו ולגד עינו של המוכר הנדהם הראה לו שגם לו אין רגל ואמר: "לי גם אין רגל רק אני יכול להבין אותו ולעזור לו!..."

מוסר השכל:

רק אתה יכול להבין את אלו הנמצאים במצבך, עזור להם ותמוך בהם הם מחכים לך!...

לבנות מערכת אמון חדשה

ישנו משל נפלא המתאים לימים אלו: מעשה בעל מכולת מעיירה קטנה שבא לעיר גדולה כדי לרכוש סחורה.

נכנס אל הסיטונאי שהיה רגיל לקנות אצלו, וביקש להזמין כמות גדולה של סחורה. כדרכם של סוחרים ביקש מהמוכר לרשום את סך הקניה והוא ישלם לו לאחר זמן.

ענה לו הסיטונאי: אין בידי להיענות לבקשתך, שכן מבדיקת ספרי החשבונות גיליתי שעדיין לא פרעת את החובות הקודמים שלך מלפני חודש וחודשיים וגם מלפני שלושה, וכל זה למרות שבכל פעם הבטחת כי תשלם מיד את חובך, אך מעולם לא קיימת.

התחיל החנווני לתרץ עצמו בתירוצים רבים ושונים, תוך שהוא מבאר את כל מקרי האונס שקרו לו בחודשים האחרונים ומנעו ממנו לשלם, אך הפעם - הסתלקו כל האונסים ובוודאי מיד לכשיגיע לביתו ישלח את התשלום לסיטונאי. עבר חודש, עברו חודשיים ואין לחנווני זכר.

כעבור שלשה חודשים הגיע שוב ובמיו בקשה: לרכוש סחורה בהקפה!

כמובן שהסיטונאי סרב והתפתח ויכוח ביניהם, תוך שהם מתנצחים נכנס לחנות סוחר אחר ששמע את הדברים ופנה אל החנווני: "שמע לקולי, העניין אבוד! רכישה בהקפה תלויה באמון - דבר שאתה איבדת.

אין לך ברירה אלא לבנות מערכת אמון חדשה. וכיצד תרכוש אמון שכזה? רכוש כמות קטנה שעליה תוכל לשלם במזומנים, וכך עשה כמה וכמה פעמים עד שהסיטונאי ישתכנע כי עסקך מבוסס ואז יסכים להעניק לך שוב אשראי!..."

והנמשל:

בימי הדין הבאים עלינו לטובה הן נעמוד ונבקש שנה טובה ומבורכת, ונשאל בשמים באיזו זכות? ואנו נשיב "בהקפה", בזכות זה שאנו מבטיחים להתנהג טוב מכאן ולהבא.

בשמים יבדקו ויראו שלא מגיע לנו אשראי, שהרי אמרנו כך לפני שנה ולפני שנתיים, ואז מה נענה?!

אין לנו ברירה אלא להתחיל לבנות יחסי אמון, להראות את רצינות כוונתנו.

נקבל על עצמינו דברים קטנים שאנו יכולים לעמוד בהם. וכך לכשיראו את רצינות כוונתנו ודאי יכתבו ויחתמו גור דיננו לטובה גם "בהקפה"...

בס"ד

דברי חיזוק לחודש אלול

באפליקציית "דבר-תורה"

סורקים את הברקוד בסמארטפון

ונחנים מדברי תורה לימי הסליחות

משלים מחזקים לקראת יום הדין

דבר תורה - הרב שלמה לוי

להארות, הערות והקדשות ניתן לפנות במייל עלון דבר תורה: d.tora.alon@gmail.com